

DDF(R)

DANSK DONALDIST-FORENING

GRATIS INFOHÆFTE

HVEM ER DDF(R)

?

DDF(R) eller som vores fulde navn lyder; Dansk Donaldist-Forening (RAP) er en over 6 år gammel forening for donaldister i alle aldre. Generelt om donaldister gælder nok, at de er interesserede i Andebyuniverset og dets historier, figurer, tegnere og forfattere på et højt niveau. Enkelte ville endog kalde os nørder...

DDF(R) blev stiftet december 2001. Foreningen varetager danske donaldisters interesser og har til formål at udbrede donaldismen i Danmark, og skabe et samlingssted for danske donaldister.

Vi mødes således fast et par gange om året til møder, hvor vi diskuterer vores fælles interesse, bytter blade, quizzer og udøver generel donaldistisk hygge.

Vi har for tiden (foråret 2008) ca. 175 aktive medlemmer fra hele landet og resten af verden. Aldersmæssigt spænder foreningen fra 10-årige til pensionister. Imellem foreningens medlemmer findes videnstærke ressourcer, bl.a. i form af forfattere, tegnere og redaktører af Disneys ande- og muse-historier, men også i form af »almindelige læsere«, der har en stor interesse indenfor området og dermed har tilegnet sig en masse viden.

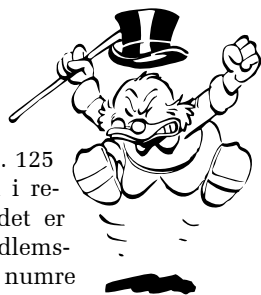
Nogle af os ynder at beskæftige os med »donaldistisk forsk-

ning«. For eksempel har mange numre af medlemsbladet indeholdt omfattende artikelsier om Andebys historie, og om Disney-kunstnere gennem tiderne. Andre af os elsker bare at læse historierne.

Alle medlemmer af foreningen modtager vores medlemsblad (R)appet, der udkommer ca. en gang hvert halve år. Siden 2001 har vi udgivet 11 numre, og vi har et tolvte lige på trapperne. Bladet er i A5-format og vil typisk omfatte 50-80 sider med artikler og andre tekster.

Af højdepunkter fra de tidligere numre kan nævnes interviewet med legendariske Sonja Rindom i nummer 1, de førnævnte artikelsier om Andebys historie og Disney-kunstnere gennem tiderne, artiklerne om Egmont i nr. 6 og 7 samt de mange klummer om Carl Barks.

Yderligere har vi udgivet Dansk Don Rosa-indeks på tryk som særudgivelse i 2 udgaver.

Det koster pr. dd. 125 at være medlem i resten af 2008 - det er inkl. nyeste medlemsblad samt de to numre der kommer i året. Gamle numre kan købes af medlemmer for 25 kroner stykket.

Er man interesseret i indmeldelse kan man kigge ind på foreningens hjemmeside, ddfr.dk, eller henvende sig direkte til kassereren på lj@ddfr.dk.

Foreningens kontonummer:
Reg. 7253
Konto 1132115

ALLE GODE GANGE FIRE

ELLER: ET GODT PLOT KAN IKKE BRUGES FOR TIT

AF NIELS HOULBERG HANSEN (MEDL. 50)

Dette er en smagsprøve på en artikel fra Dansk Donaldist-Forenings medlemsblad *DDF(R)appet*. Her skriver Disney-ekspert Niels Houlberg Hansen om et meget velkendt plot, som er brugt op til flere gange af forskellige Disney-forfattere/tegnere.

I et gammelt nummer af Anders And & Co. findes en fortsat historie, hvor handlingen i korte træk er som følger:

Hovedpersonen rejser sammen med sine nevøer til Britisk Guyana for at lede efter det uhyre sjældne og værdifulde magentarøde 1 centsfrimærke. Mod betaling får de lov til at gennemsøge de lokale beboeres pulterkamre – men forgæves. Da det ser allermest håbløst ud, redder nevøerne imidlertid en gammel mand fra at blive ædt af piratfisk, da han kæntrer med sin kano på floden. Som tak fortæller han, at et brev med det sjældne frimærke findes i en posttaske, der ligger i en gammel indianer-ruin dybt inde i junglen. Det lykkes vore helte at finde tasken og bringe den tilbage til civilisationen, men desværre bliver den konfiskeret af myndighederne. Posten skal ud – selv med over 100 års forsinkelse! De beslutter derfor at følge brevet vej til arvingerne efter den oprindelige adressat, og til sidst lykkes det dem at få fat på det værdifulde frimærke.

Lyder denne historie bekendt? Det må da dreje sig om Carl Barks' *The Gilded Man* fra Oneshot nr. 422/1952 (på dansk *Anders And på jagt efter det magentarøde frimærke*, Guldbog nr. 13 og flere andre steder). Men nej, der er faktisk tale om *The Rare Stamp*

Search fra Mickey Mouse nr. 74/1960 (på dansk *Mickey Mouse på frimærkejagt*, AA&Co. nr. 52-53/1963) med Mickey Mouse og hans nevøer Mik og Mak i hovedrollerne. Tegningerne er af Paul Murry, mens forfatteren er ukendt (sidst i denne artikel vil jeg dog komme med nogle bud på hans identitet).

Paul Murry.

Inspiration eller plagiat?

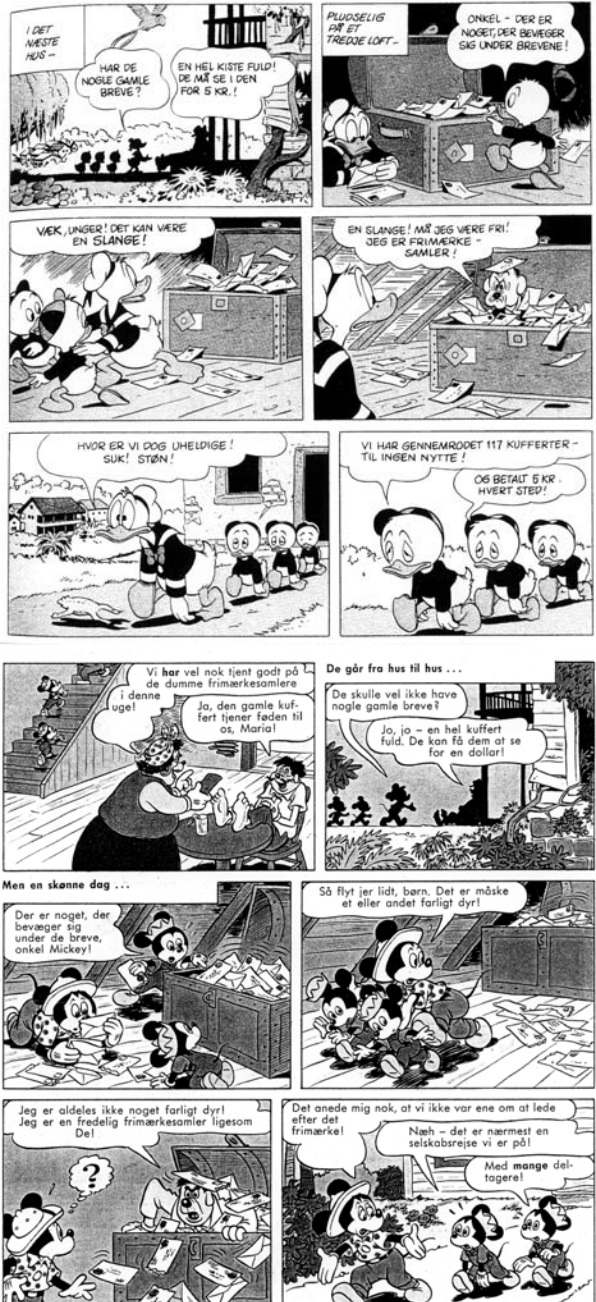
Det første spørgsmål, der melder sig, når man møder to næsten identiske historier, er, om der er tale om tilfældigheder eller bevidst plagiering. I dette tilfælde kan man dog hurtigt udelukke den første mulighed – dertil er der simpelthen for mange sammenfald helt ned i de mindste detaljer. For eksempel bruger begge historier gagget med frimærkesamleren, der bliver taget for at være et farligt dyr, da han roder efter breve i en stor kiste. Det samme gør scenen, hvor Anders/Mickey får den meget originale idé at opspore fri-

mærket ved gennemgå postlisterne fra dengang – og får besked på, at han må stille op i køen og vente på, at det bliver hans tur.

Som man kan se af billedeksemplerne, er det ikke kun på manuskriptplanet, at Mickey Mouse-historien efterligner Barks-originalen. Også billedkompositionen er 99 % identisk – selv den lille detalje med det vildtvoksende træ, der har boret sig ind under vægplankerne går igen. Og dette er kun to eksempler på lighederne; der er mange flere af dem. Paul Murry må simpelthen have haft Barks-forlægget liggende foran sig, da han lavede sine egne tegninger.

Men er der så slet ingen forskelle på de to historier – er der tale om ren ”afskrift” billede for billede? Nej, og det alene af den grund, at *The Gilded Man* er på 32 sider, mens Mickey Mouse-historien kun fylder 15 sider, dvs. under det halve. Derfor er der sket visse udtyndinger i plottet. De vigtigste er:

- Der optræder ingen pendant til den distraerte filatelist Philo T. Ellic, som finansierer Anders’ og nevøernes tur til Sydamerika. Mickey vinder derimod rejsen i en konkurrence.
- Der mangler en figur til at spille den rolle, som den ulideligt heldige Fætter Højben indtager hos Barks. (Barks-entusiaster vil sikkert huske, hvordan det sjældne frimærke til sidst aldeles ufortjent havner hos Højben.) Til gengæld tilføjes der et krimi-element i form af en skurkagtig person, der forsøger at få brevet omadres-

seret til sin egen adresse.

- Der optræder ingen forgyldt kæmpe – endside nogen fjendtlighedsindede indianere – i junglen. Mickey og nevøerne må ”nøjes” med at tage posttasken fra en lille abe, der har fået viklet remmen om halsen.

Har historien så vundet eller tabt ved at blive gendigtet i forkortet udgave? Efter min mening er der tale om en klar forringelse. Den evige konfrontation mellem Anders og Højben er faktisk drivkraften i *The Gilded Man*, fordi det er den, som fører til Anders' frimærkejagt i Sydamerika. Desuden spiller Barks på modsætningen i den sublim slutning, hvor han først fører læseren helt ned i kulkælderen i sympati med den stakkels Anders for derefter vende hans nederlag til en pludselig og fortjent happy end. Men denne konfrontation er altså helt fraværende i Mickey Mouse-udgaven. Her er der tale om en lidt flad afslutning, hvor skurken ærgrer sig over, at hans plan er slået fejl.

Samtidig mangler Mickey Mouse-versionen hele det dramatiske optrin, hvor ænderne tages til fange af indianere og deres forgyldte høvding. Herved berøves historien også et af sine historiske fikspunkter, idet myten om *El Dorado* (hvilket ordret oversat fra spansk betyder Den Forgyldte) var en af drivkræfterne bag spaniernes kolonisering af Sydamerika i 1500-tallet. Mickey kan derimod slippe uden for meget sved på panden ved at snuppe posttasken fra en lille tyvagtig abekat. En dårlig erstatning efter min mening.

Og så savner jeg den vidunderlige, hovedrige frimærkesamler Philo T. Ellic, der er så distraet, at han glemmer sin samling når som helst og hvor som helst og kommer til at udbetale den samme findeløn to gange!

Som noget nyt introducerer Mickey Mouse-historien til gengæld et element af krimiintrige i form af en svindler, der forsøger at bemægtige sig frimærket ved snyderi, men denne tilføjelse falder uendeligt tåbeligt ud: Svindleren får omadresseret det gamle brev til sin egen adresse, men det viser sig, at hans hus er blevet revet ned, mens han var

DU VED GODT
- AT DU FINDER DANMARKS BEDSTE UDVALG AF
DANSKE & AMERIKANSKE ALBUMS & BLADE,
VIDEOER & MERCHANDISE HOS

FARAOS CIGARER

SÅ DET KAN IKKE KOMME BAG
PÅ DIG, AT VI OGSÅ HAR DANMARKS
BEDSTE POSTORDRESERVICE.
VI HAR EN MAND PÅ VEJ MED VARENE!

FARAOS CIGARER
KLOSTERSTRÆDE 22, 1157 KØBENHAVN K
TELEFON: 333 222 11 FAX: 331 435 34
www.faraos.dk • faraos@faraos.dk

i The Stanley-Gibbons' Stamp Catalogue, hvor det er noteret som så sjældent, at det ikke kan prissættes.

Alt i alt er det derfor en tynd kop te, som vi bliver præsenteret for i "The Rare Stamp Hunt" i Mickey Mouse nr. 74.

Tropisk krimi

Imidlertid var det ikke første gang, at Paul Murry lagde streg til en historie, der var inspireret af *The Gilded Man*. Allerede i Walt Disney's Comics & Stories nr. 194-196/1956 kan man finde *The Great Stamp Hunt* (på dansk *Jagten på de forsvundne frimærker*, AA&Co. nr. 12-14/1961). Her ved vi dog, hvem forfatteren er, nemlig den navnkundige Carl Fallberg, der arbejdede for Disney Studierne i 1930erne og 1940erne og bl.a. var hovedstoryman på sekvensen med Troldmandens Lærling i *Fantasia*. I 1950erne blev han en meget aktiv tegneserieforfatter og skrev de fleste fortsatte

i Sydamerika. I stedet er der bygget et nyt hovedkvarter til Andebys frimærkesamlereforening på den pågældende adresse. Denne afslutning virker mildest talt lidt søgt!

Endelig rummer historien en decideret historisk brøler: Det sjældne frimærke skulle angiveligt være udstedt i 1763, men som enhver filatelist ved, blev verdens første frimærke først udsendt i England i 1840! Sådan en fejl ville aldrig være sket hos Barks, som altid sørgede for at have de historiske kendsgerninger på plads. Således også i *The Gilded Man*: Det magentarøde 1 penny mærke fra 1856 eksisterer således – det kan ses

Mickey Mouse-historier til WDC&S.

I dette tilfælde forholder historien sig dog meget frit til Barks' original. Handlingen er kort fortalt den, at et eksemplar af det uvurderlige magentarøde 1 pennyfrimærke fra Banan Øerne går op i røg under oprydningen på Fedtmules pulterkammer. Mickey og Fedtmule rejser derfor til Banan Øerne for at finde et andet eksemplar. Også her gennemsøger de lokalbefolkningens pulterkamre, men desværre bliver de taget til fange af to diamantsmuglere, som tror, at Mickey og Fedtmule er detektiver, der vil afsløre deres lyssky forretninger. Heldigvis undslipper de

smuglerne og finder en gammel forladt by i junglen, hvor kun den tidligere postmester er blevet tilbage. Og minsandten om han ikke har nogle ark af det sjældne frimærke liggende. Efter nogle yderligere bryderier med diamantsmuglerne, en vulkan i udbrud og en sulten abe ender alt godt, og vore to venner kan tage båden hjem med frimærket.

Som det kan ses, er der meget få lighedspunkter mellem denne historie og Barks' *The Gilded Man*. Grundidéen er den samme – et sjældent frimærke eftersøges i et lille sydamerikansk land – men derudover er alt anderledes. Mens Barks giver os en adventurehistorie under fremmede himmelstrøg af den type, som han senere rendyrkede i Uncle Scrooge-hæfterne, serverer Fallberg/Murry os for en rendyrket krimi med bortførelser og plaffende skydevåben. Tropøen fungerer som en baggrund for historien, men spiller ingen vigtig rolle for plottet. Strengt taget kunne historien – med mindre rettelser – lige så godt have fundet sted på en mørk mole i Andeby Havn.

Fallberg har dog uden tvivl kendt Barks-historien, som var udkommet kun 4 år tidligere (hvorfor skulle han ellers ligesom Barks have valgt at bruge et magentarødt 1 pennymærke fra 1856 og ladet Mickey og Fødtmule rode i pulterkamre efter det), men den er udelukkende brugt som inspiration til at skrive en helt anden slags historie. Derfor virker den efter min mening også meget mere helstøbt og velykket end 1960-historien fra Mickey Mouse nr. 74, som i bund og grund er en forkortet afskrift med tilføjelse af en lille – og ikke særligt heldig – krimi-intrige.

Småborger i ødemarken

Åbenbart kunne Fallberg dog ikke helt slippe *The Gilded Man*, for i Oneshot nr. 1151/1960 optræder der endnu en frimærkehistorie med Mickey Mouse-historie, *The Rare Reward* (trykt uden titel i AA&Co. nr. 11/1962), der dog kun er på 8 sider.

Atter en gang er historien lavet af Fallberg og Murry, og atter en gang leder Mickey og hans to nevøer efter et sjældent 1 pennyfri-

DET HELT STORE UDVALG

I DANSKE TEGNESERIER,
LITERATUR OM TEGNESERIER,
AMERIKANSKE COMICS,
ART BOOKS, PORTFOLIOS,
SAMT SCIENCE FICTION
FINDER DU I...

STRIBE-LADEN

SPECIALBUTIK FOR TEGNESERIER

JÆGERGÅRDSGADE 48, 8000 ÅRHUS C - 86 12 30 80

mærke i en lille tropisk stat. Denne gang er de dog ikke fra starten på frimærkejagt, men hører tilfældigvis om det fra en gammel mand, som Mik og Mak redder fra at blive ædt af piratfisk. Manden tilbyder at vise musene vej en forladt handelsstation i bjergene, hvor han har set frimærket, og undervejs plages de af jordskælv, idelige regnskyl og kommer til at fortøje deres båd til en krokodillehale. Ved handelsstationen finder de en hel kasse af det sjældne frimærke, hvorved mærkets værdi bliver stærkt reduceret, men heldigvis bliver de alle på nær ét ædt af en sulten myre. (Her låner Fallberg faktisk fra sin egen 1956-udgave, hvor det dog var en abe, der åd frimærkerne.) Glæden bliver dog kort, idet Mickey og nevøerne må aflevere frimærket til kaptajnen på deres krydstogtskib som betaling for, at skibet har måttet vente på dem i tre dage.

Som det kan ses, ligger denne historie meget tættere op ad Barks' original i den ydre handling, men der er dog alligevel en væsentlig forskel. Vi har ikke at gøre med den eventyrlystne Mikkell Mus, der drager ud i verden for at søge efter værdifulde (frimærke)skatte, men derimod om krydstogtsturisten Mickey Mouse, der mod sin vilje og drevet af sine nevøers iver tager med på jagten – og bittert fortryder det, efterhånden som han udmattes af tropiske skybrud, tæt jungle og stejle bjergsider. Faktisk optræder han mest af alt som den lille forsigtige forstadsbo, der hovedsagelig bekymrer sig om at nå tilbage til skibet, før det sejler. På slutbilledet udtaler han med et

træt ansigtsudtryk: *"Næste gang, skibet lægger til, vil De så låse os inde i vores kahyt, hr. kaptajn?"* Man kan vel næppe tænke sig en slutning, der er mere anderledes end den triumferende Anders And, der til sidst i *The Gilded Man* ringer hjem til Rip, Rap og Rup for at meddele, at han *"har 250.000 kr. på lommen!"*

The Rare Reward er derfor ikke en stort anlagt adventurefortælling men snarere et lille episodisk intermezzo, hvor moralen er, at man skal holde sig fra projekter, som man ikke tror på. Alle de fortrædeligheder, som

Mickey og nevøerne møder undervejs, er nok brydsomme og irriterende men aldrig rigtig skræmmende eller uhyggelige. Man fornemmer, at frimærkejagten kun er en kulisse, og at historien lige så godt kunne have demonstreret sin pointe ved at handle om dagligdags fortrædeligheder, f.eks. at gå på udsalg med Minnie, give Pluto et bad eller tvinge Mik og Mak til violinundervisning. På trods af de umiddelbare ligheder adskiller denne historie sig altså på det tematiske plan fra både Barks' *The Gilded Man* og Fallbergs egen *The Great Stamp Hunt* fra 1956.

"Who done it?"

Det tjener naturligvis Fallberg til ære, at han var i stand til at variere sine to frimærkehistorier så meget, at der ikke blev tale om ren Barks-kopiering. I modsætning hertil fremstår den først omtalte Mickey Mouse-historie – *The Rare Stamp Search* fra Mickey Mouse nr. 74 – som det rene plagiat, idet den ligger meget tæt op ad Barks-originalen i både tematik og handling uden at tilføre noget nyt eller overraskende.

Men hvem skrev egentlig denne historie? Ud fra devisen "alle gode gange tre" kunne man

Fanzine om tegneserier!

**Kan købes i alle landets større
tegneserieforretninger**

Strip!

**Kom på forkant med
tegneserieverdenen!**

**Få nyheder fra såvel
Danmark som det store
udland!**

**Få interviews med og
artikler om dine
yndlingstegnere!**

**fahrenheit@email.dk
www.forlaget-fahrenheit.dk**

selvfølgelig tro, at Fallberg endnu en gang var bagmand. Det er i hvert fald teoretisk muligt, da han var en meget flittig Mickey Mouse-forfatter i denne periode. Men på den anden side er det nok ikke særligt sandsynligt. Mickey Mouse nr. 74 og Oneshot nr. 1151 udkom i henholdsvis oktober og november 1960. Det vil sige, at Fallberg skulle have indleveret to meget identiske manuskripter næsten lige efter hinanden. Når man tager i betragtning, hvor mange historier Fallberg igennem årene var i stand til at få ideer til, er det ikke sandsynligt, at han skulle have været så "langt ude", at han måtte forfalde til den slags gentagelser. Og mon ikke også hans redaktør ville have hævet et øjenbryn, hvis han havde gjort det?

Kan det så være Paul Murry selv, der har skruet et manuskript sammen på baggrund af Barks' historie? Det faktum, at nogle billeder indtil næsten mindste detalje er identiske, kunne tyde på det (så detaljeret ville en

manuskriptforfatter ikke kunne beskrive billederne i ord). Men efter eget udsagn skrev Murry aldrig så meget som et eneste manuskript selv. Derfor tror jeg mere på, at Murry har fået manuskriptet leveret fra forlaget sammen med et eksemplar af *The Gilded Man* og fået besked på at lade sig "inspirere" af Barks' tegninger.

Andre bud på forfatterens identitet kunne være Don Christensen, George Crenshaw og Eric Freiwald/Robert Schaefer, som alle var aktive leverandører af manuskripter til Mickey Mouse-hæfterne i tiden omkring 1960. Men måske er det mere oplagt at pege på en af Western Publishing's mangeårige redaktører Chase Craig og Del Connell som mulig ophavsmand. Både Craig og Connell var dygtige forfattere, og i deres tid som redaktører i 1950'erne og 1960'erne skrev de også selv historier. Det er ikke utænkeligt, at en af dem – i en presset situation, hvor der manglede en historie til et hæfte – kunne have grebet tilbage i bladbunken og fundet en gammel historie, som kunne bære at blive genfortalt. I så tilfælde var *The Gilded Man* ikke et dårligt valg, og Craig og Connell kunne have gjort det uden at få en påtale fra redaktionen, som de jo selv var en del af. Hvorom alting er, får vi nok aldrig endegyldigt fastslået forfatterens identitet, eftersom de gamle creditlister desværre er gået tabt.

En anden ting, vi heller aldrig får at vide, er, hvad Paul Murry, der i løbet af 4 år lagde streg til de tre Mickey Mouse-historier, mente om sagen. Måske har han undret sig over den serie manuskripter om magentarøde frimærker, som han modtog. Eller måske har han bare koncentreret sig om gøre sit tegnearbejde så godt som muligt. Uanset hvad man mener om manuskripterens kvaliteter, lykkedes dette i hvert fald for ham til UG.

PEGASUS

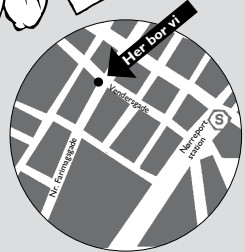

Pegasus

Nr. Farimagsgade 53
1364 København K
Tlf: 33 32 56 50

Åbningstid:

Alle hverdage 13-18
samt på Carl Barks' fødselsdag

NÆSTEN ALT I TEGNESERIER

GAMLE DANSKE TEGNESERIER

...fra Knold og Tot til Casanova Johnny

ALBUMS...

1, 2, 3, 4 udgaver... fra a-å... Smølfine til O's historie

AMERIKANSKE HÆFTER

...goldenage, silverage

MARVEL, DC, DARK HORSE

...danske og amerikanske

UNDERGRUNDHÆFTER

...danske og amerikanske

DISNEY

...danske og amerikanske

TILBEHØR

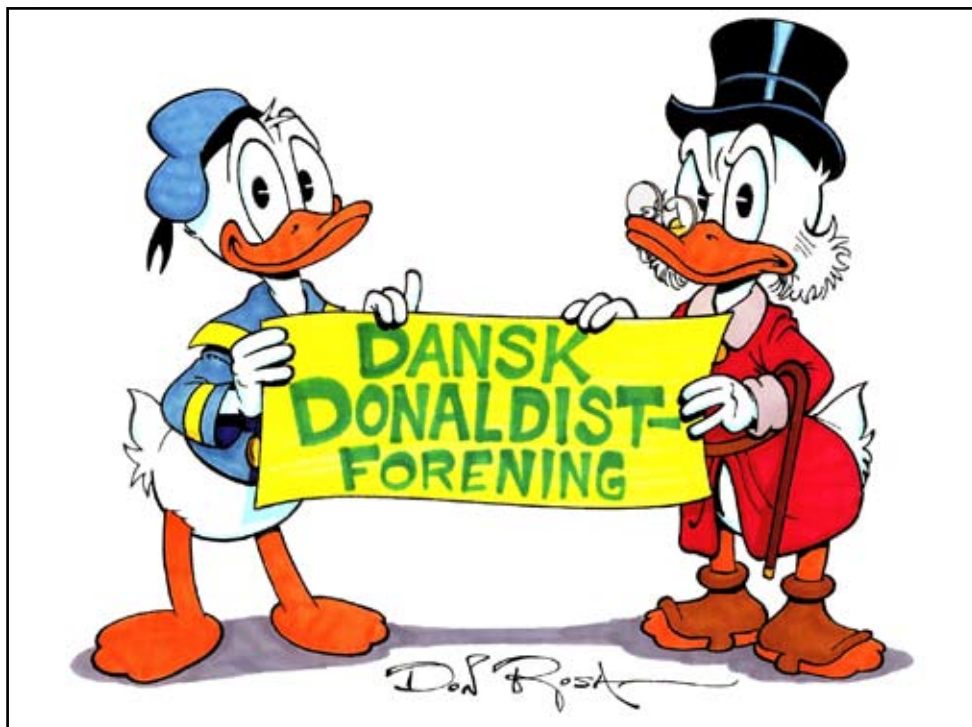
...kasser og plastlommer

SAMLINGER

...f.eks. Anders And & Co årgang 1949-1989

LITTERATUR OM TEGNESERIER

VI KØBER SÆLGER BYTTER

FANTASK

FANTASK A/S · SKT. PEDERSSTRÆDE 18 · 1433 KØBENHAVN K · DENMARK
 TELEFON: 33 41 95 38 · TELEFAX: 33 13 86 93 · GIND: 4 27 44 18
 ISAN DK87 3095994074419 · SWIFT-BIC: DABADKKK
 E-MAIL: fantask@fantask.com · WEB: http://www.fantask.com

TRIANGLEN ANTIKVARIAT

Østerbrogade 72 2100 Kbh. Ø.
 Jens Sirich tlf. 353804441
 sirich@orangenet.dk
 www.sirich.dk

Dette infohæfte er udgivet af DDF(R), Dansk Donaldist-Forening (RAP), og er trykt i maj 2008. Artikler og anden tekst heri er copyright © DDF(R) eller den pågældende forfatter og må ikke eftergives uden skriftligt samtykke herfra. Citeringer med kildehenvisning accepteres. Walt Disney Company har oplyst til de fleste illustrationer i dette infohæfte.

Er du endnu ikke medlem af DDF(R), kan du mod et årligt kontingent blive det ved at tage kontakt til foreningens kasserer på lj@ddf.dk, eller klik ind på:

WWW.DDFR.DK

FYNS ANTIKVARIAT

Middelfartvej 86, 5200 Odense V
 Tlf.: 66 12 77 86 – www.fynsantikvariat.dk
 email: post@fynsantikvariat.dk

Fyns eneste butik med nye og brugte tegneserier!